YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

16 päivänä maaliskuuta 2000 *

Asiassa C-439/98,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään aluksi oikeudellisen yksikön virkamies A. Aresu ja sittemmin oikeudellinen pääneuvonantaja K. Oldfelt Hjertonsson, prosessiosoite Luxemburgissa c/o saman yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö, professori U. Leanza, avustajanaan valtionasiamies D. Del Gaizo, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologi-

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

sille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/30/EY (EYVL L 155, s. 41) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann ja J.-P. Puissochet,

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.12.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.12.1998 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/30/EY (EYVL L 155, s. 41) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä.

2 Direktiivin 95/30/EY tarkoituksena on, kuten sen otsikosta ilmenee, työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, 26 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 374, s. 1) mukauttaminen tekniseen kehitykseen. Sen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30.11.1996 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Komissio kehotti 30.5.1997 päivätyllä virallisella huomautuksella perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti Italian hallitusta esittämään kahden kuukauden määräajassa huomautuksensa direktiivin 95/30/EY täytäntöönpanematta jättämistä koskevasta toteamuksesta.

4 Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 11.7. ja 28.10.1997 päivätyillä kirjeillään, että direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä valmisteltiin parhaillaan.

5 Koska muita ilmoituksia ei ollut annettu, komissio lähetti 12.1.1998 Italian hallitukselle perustellun lausunnon ja kehotti tätä ryhtymään direktiivin noudattamisen edellyttämiin toimenpiteisiin kahden kuukauden määräajassa perustellun lausunnon tiedoksisaamisesta lukien.

6 Koska perusteltuun lausuntoon ei vastattu, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

7 Komissio väittää, ettei Italian tasavalta ollut antanut sille tiedoksi minkäänlaista tekstiä säännöksistä, joiden tarkoituksena on direktiivin 95/30/EY täytäntöönpano, joten komissiolla on perusteltu syy katsoa, ettei Italian tasavalta ole antanut tarvittavia säännöksiä ja/tai että Italian tasavalta ei ole ilmoittanut siitä komissiolle.

8 Italian tasavallan olisi pitänyt saattaa osaksi sisäistä oikeusjärjestystään tämän direktiivin säännökset sen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan viimeistään 30.11.1996 ja ilmoittaa siitä viipymättä komissiolle. Tämä velvoite perustuu myös EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmanteen kohtaan (josta on tullut EY 249 artiklan kolmas kohta), jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on

osoitettu, sekä EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaan (josta on tullut EY 10 artikla).

9 Näin ollen Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan.

10 Italian tasavalta katsoo, että direktiivin 95/30/EY tarkoituksena on direktiivin 90/679/ETY mukauttaminen tekniikan kehitykseen, ja tämä viimeksi mainittu direktiivi on saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä 19.9.1994 annetulla asetuksella (decreto legislativo) nro 626, sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna ja täydennettynä. Italian tasavallan mukaan tämän asetuksen 28 §:n 1 momentin b kohdassa säädetään, että työ- ja sosiaalivakuutusministeri antaa pysyvää neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan yhdessä terveys-, teollisuus-, kauppa- ja pienyritysministerin kanssa asetuksen, jolla toteutetaan työntekijöiden työturvallisuutta ja -terveyttä koskevat direktiivit siltä osin kuin näillä direktiiveillä muutetaan sellaisten direktiivien yksityiskohtaisia täytäntöönpanosääntöjä ja teknisiä ominaispiirteitä, jotka on jo saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä.

11 Italian tasavallan mukaan työ- ja sosiaalivakuutusministeri oli asetuksen nro 626 28 §:n 1 momentin b kohdan nojalla valmistellut asetusluonnoksen direktiivin 95/30/EY täytäntöönpanemiseksi. Tätä toimenpidettä ei kuitenkaan ollut saatettu lainsäädännöllisesti päätökseen, koska haluttiin ottaa huomioon direktiivin 90/679/ETY mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 7.10.1997 annettu komission direktiivi 97/59/EY (EYVL L 282, s. 33) ja direktiivin 90/679/ETY mukauttamisesta tekniseen kehitykseen kolmannen kerran 26.11.1997 annettu komission direktiivi 97/65/EY (EYVL L 335, s. 17). Kyseisen ministeriön mielestä oli nimittäin menettelyn sujuvuuden kannalta tarkoituksenmukaista panna direktiivit 95/30/EY, 97/59/EY ja 97/65/EY täytäntöön yhdellä ainoalla asetuksella ottaen huomioon se, että täytettävät vaatimukset vastasivat toisiaan.

12 Työ- ja sosiaalivakuutusministeriö toteaa toimittaneensa asetusluonnoksen muille asianomaisille ministeriöille lausunnon antamista varten.

13 Italian hallitus toteaa lisäksi sillä olevan hyvät syyt uskoa, että menettely tämän asetuksen antamiseksi päättyy pian ja että komissio voi tuolloin luopua kanteestaan.

14 Voidaan todeta, että Italian tasavalta myöntää, ettei se ollut pannut direktiiviä täytäntöön säädetyssä määräajassa, samalla kun se katsoo, että sen mielestä oli menettelyn sujuvuuden kannalta tarkoituksenmukaista panna direktiivit 95/30/EY, 97/59/EY ja 97/65/EY täytäntöön yhdellä ainoalla asetuksella.

15 Koska direktiiviä 95/30/EY ei ollut pantu täytäntöön sen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyssä määräajassa, on komission nostama kanne näin ollen katsottava perustelluksi.

16 Näin ollen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 95/30/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

17 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Italian tasavalta on hävinnyt asian, Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/30/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Moitinho de Almeida Gulmann Puissochet

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä maaliskuuta 2000.

R. Grass

kirjaaja

J. C. Moitinho de Almeida

kolmannen jaoston puheenjohtaja